

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ question- שאלה ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כתיב: (במדבר ח') עד ירכה עד פרוחה מקשה היא.	רב שלמן:											◇
גובהה של מנורה תשעה טפחים.	רב:											◇
אבן היתה לפני מנורה ובה שלש מעלות, שעליה הכהן עומד ומטיב את הנרות.	איתביה רב שימי בר חייא לרב:										♣	◇
שימי, את? כי קאמינא משפת קנים ולמעלה.	א"ל: [רב]											◇
כתיב: (דברי הימים ב' ד') והפרת והנרות והמלקחים זהב הוא מיכלות זהב												◇
מאי מיכלות זהב?												^
שכילתו לכל זהב סגור של שלמה	רב אמי:											◇
עשר מנורות עשה שלמה, וכל אחת ואחת הביא לה אלף ככר זהב, והכניסוהו אלף פעמים לכור והעמידוהו על ככר.	דא"ר יהודה אמר רב:											◇
אינו? והכתיב: (מלכים א' י') וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאמק												◇
זהב סגור קא אמרינן.												◇
ומי חסר כולי האי?												◇
מעשה והיתה מנורת בית המקדש יתירה על של משה בדינר זהב קורדיקיני, והכניסוהו פ' פעמים לכור והעמידוהו על ככר	והתניא, רבי יוסי בר' יהודה:											◇
כיון דקאי קאי.												◇
מאי דכתיב: (ויקרא כ"ד) על המנורה הטהורה? שירדו מעשיה ממקום טהרה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇
אלא מעתה, (ויקרא כ"ד) על השלחן הטהור - שירדו מעשיו ממקום טהור? אלא טהור מכלל שהוא טמא, הכא נמי טהורה מכלל שהיא טמאה												◇
בשלמא התם כדריש לקיש												◇
מאי דכתיב: על השלחן הטהור? מכלל שהוא טמא, כלי עץ העשוי לנחת הוא, וכל כלי עץ העשוי לנחת אינו מקבל טומאה? אלא, מלמד שמגביהין אותו לעולי רגלים ומראים להם לחם הפנים, ואומר להם: ראו חיבתכם לפני המקום.	דאמר ריש לקיש:											◇
מאי חיבתכם?												◇
כדריב"ל												◇
נס גדול נעשה בלחם הפנים, סילוקו כסידורו, שנאמר: (שמואל א' כ"א) לשום לחם חם ביום הלקחו.	דא"ר יהושע בן לוי:											◇
אלא הכא טהורה מכלל שהיא טמאה, פשיטא, כלי מתכות נינהו, וכלי מתכות מקבלין טומאה, אלא שירדו מעשיה ממקום טהרה.												◇
ארון של אש ושלחן של אש ומנורה של אש ירדו מן השמים, וראה משה ועשה כמותם, שנאמר: (שמות כ"ה) וראה ועשה כתבניתם אשר אתה מראה בהר.	תניא, רבי יוסי ברבי יהודה:											◇
אלא מעתה, (שמות כ"ו) והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר הכי נמי?												◇
הכא כתיב כמשפטו, התם כתיב כתבניתם.												◇
גבריאל חגור כמין פסיקא היה, והראה לו למשה מעשה מנורה, דכתיב: וזה מעשה המנורה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◇
שלשה דברים היו קשין לו למשה, עד שהראה לו הקב"ה באצבעו, ואלו הן: מנורה, וראש חדש, ושרצים.	תנא דבי רבי ישמעאל:											◇
מנורה, דכתיב: (במדבר ח') וזה מעשה המנורה												◇
ראש חודש, דכתיב: (שמות י"ב) החודש הזה לכם ראש חדשים												◇
שרצים, דכתיב: (ויקרא י"א) וזה לכם הטמא												◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
אף הלכות שחיטה, שנאמר: (שמות כ"ט) וזה אשר תעשה על המזבח.	ויש אומרים:														◇
שתי פרשיות שבמזוזה מעכבות זו את זו, ואפילו כתב אחד מעכבן.															◇
פשיטא															?
לא נצרכה אלא לקוצה של יוד.	רב יהודה אמר רב:														◇
והא נמי פשיטא															?
אלא לכאידיך דרב יהודה אמר רב															!
כל אות שאין גויל מוקף לה מארבע רוחותיה - פסולה.	דאמר רב יהודה אמר רב:														◇
ניקב תוכו של ה"י - כשר, וריכו - פסול.	אשיאן בר נדבך משמיה דרב יהודה:														◇
ניקב תוכו של ה"י - כשר יריכו, אם נשתייר בו כשיעור אות קטנה - כשר, ואם לאו - פסול.	לי מיניה דרב הונא, ורבי יעקב אמר, לדידי מפרשה לי מיניה דרב														◇
אגרא חמוה דר' אבא איפסיקא ליה כרעא דה"י דהנעם בניקבא, אתא לקמיה דר' אבא	[אגרא]														◇
אם משתייר בו כשיעור אות קטנה - כשר, ואם לאו - פסול.	א"ל: [רבי אבא]														◇
ראמי בר תמרי דהוא חמוה דרמי בר דיקולי איפסיקא ליה כרעא דו"ו דויהרג בניקבא, אתא לקמיה דרבי זירא	[ראמי בר תמרי]														◇
זיל אייתי ינוקא דלא חכים ולא טפש, אי קרי ליה ויהרג - כשר, אי לא - יהרג הוא ופסול.	א"ל: [רבי זירא]														◇
בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכב על ידך?	רב יהודה אמר רב:														◇
אמר לו: אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תליץ תליץ של הלכות.															◇
אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי															◇
אמר לו: חזור לאחורך.															◇
הלך וישב בסוף שמונה שורות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כחו כיון שהגיע לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רבי, מנין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני, נתישבה דעתו.															◇
חזר ובא לפני הקב"ה, אמר לפניו: רבונו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י?															◇
אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה לפני.															◇
אמר לפניו: רבונו של עולם, הראיתני תורתו, הראני שכרו															◇
אמר לו: חזור לאחורך.															◇
חזר לאחוריו, ראה ששוקלין בשרו במקולין, אמר לפניו: רבש"ע, זו תורה וזו שכרה?															◇
א"ל: שתוק, כך עלה במחשבה לפני.															◇
שבעה אותיות צריכות שלשה זיונין, ואלו הן: שעטנ"ז ג"ץ.	רבא:														◇
חזינא להו לספרי דזוקני דבי רב, דחטרי להו לגגיה דה"ת ותלו ליה לכרעיה דה"י - חטרי להו לגגיה דה"ת, כלומר חי הוא ברומו של עולם ותלו ליה לכרעיה דה"י	רב אשי:														◇
מאי דכתיב: (ישעיהו כ"ה) בטחו בי' עדי עד כי ביה י' צור עולמים?	כדבעא מיניה רבי יהודה נשיאה מר' אמי:														◇
כל התולה בטחונו בהקב"ה - הרי לו מחסה בעולם הזה ולעולם הבא,	אמר ליה: [רבי אמי]														◇
אנא הכי קא קשיא לי, מאי שנא דכתיב ביה ולא כתיב ית?	אמר ליה: [רבי יהודה נשיאה]														◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלו שני עולמות שברא הקב"ה, אחד בה"י ואחד ביר"ד, ואיני יודע אם העולם הבא ביר"ד והעולם הזה בה"י, אם העולם הזה ביר"ד והעולם הבא בה"י, כשהוא אומר: (בראשית ב') אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם אלא בה"י בראם, הוי אומר: העולם הזה בה"י, והעולם הבא ביר"ד.	כדרש ר' יהודה בר ר' אילעאי:											⊕	כט:	
ומפני מה נברא העולם הזה בה"י? מפני שדומה לאכסדרה, שכל הרוצה לצאת יצא													⊕	כט:
ומ"ט תליא כרעיה? דאי הדר בתשובה מעיילי ליה.													⊕	כט:
וליעייל בהך											⚡		⊕	כט:
לא מסתייעא מילתא כדריש לקיש													⊕	כט:
מאי דכתיב: (משלי ג) אם ללצים הוא יליף ולענוים יתן חן? בא לטהר מסייעין אותו, בא לטמא פותחין לו.	דאמר ריש לקיש:												⊕	כט:
ומ"ט אית ליה תאגא? אמר הקב"ה: אם חוזר בו אני קושר לו קשר.													⊕	כט:
מפני מה נברא העולם הבא ביר"ד? מפני שצדיקים שבו מועטים.													⊕	כט:
ומפני מה כפוף ראשו? מפני שצדיקים שבו כפוף ראשיהם, מפני מעשיהן שאינן דומין זה לזה.													⊕	כט:
הני תרתי מילי אמר רב בספרים. ותניא תיובתיה	רב יוסף:												⊕	כט:
ס"ת שיש בו שתי טעיות בכל דף ודף - יתקן, שלש - יגנו	חדא, הא דאמר רב:												⊕	כט:
שלש - יתקן, ארבע - יגנו.	ותניא תיובתיה:												⊕	כט:
אם יש בו דף אחת שלימה - מצלת על כולו.	תנא:												⊕	כט:
והוא דכתיב רוביה דספרא שפיר.	ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:												⊕	כט:
אי אית בההוא דף שלש טעיות מאי?	אביי לרב יוסף:												⊕	כט:
הואיל ואיתיהיב לאיתקוני מיתקן.	א"ל: רב יוסף]												⊕	כט:
וה"מ חסירות, אבל יתירות לית לן בה.													⊕	כט:
חסירות מ"ט לא?													⊕	כט:
משום דמיחזי כמנומר.	רב כהנא:												⊕	כט:
אגרא חמוה דרבי אבא הוה ליה יתירות בסיפריה, אתא לקמיה דרבי אבא	[אגרא]												⊕	כט:
לא אמרן אלא בחסירות, אבל יתרות לית לן בה.	א"ל: רבי אבא]												⊕	כט: